

PRZYPALIĆ (10) *vb pf*

W inf -ã- Mącz (2), -a- (1) Modrz; w pozostałych formach a pochylone.

inf przypalić (3). ◇ fut 3 sg przypáli (1). ◇ praet 3 sg n przypáliło (1). ◇ con 2 sg m by przypalił (5). ◇ [part praet act przypaliwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Poddać działaniu wysokiej temperatury [czego] (1) : Abowiem iż ona [sól] łama z łiebie iest oftra dla ciepła ktore iey przypaliło, przetho každy rzeczy łmaku przydawa wcześnością przyłipania. GlabGad I7v.*

2. *Zbyt mocno ogrzać coś na ogniu, powodując tym pogorszenie jakości (5) : á zmieszay wżytko łpołem á rozpuć na ogniu: miełzaiąc wżitoko [!] aby nie przypalił/ potym ochłodz. A to będziesz miał mać. FalZioł V 116v, V 114v.*

a. *Doprowadzić do zwęglenia powierzchnię czegoś smażonego (3) : po thych rzeczach wfypaniu [...] Smaż to wżytko miełzaiąc aż będzie brunatno (ale łtrzeż aby nie przypalił, by nie łzczerniało) FalZioł V 97; pothym rozpuć wołk na ogniu y łmołę we dwu funtu oliwy/ potym y ty drugie rzeczy wlož do tego, á łmaż dobrze/ á patrz aby nie przypalił z ładney łtrony FalZioł V 114v, V 116v.*

3. *Wypalić zamię; inurere Mącz, Modrz (4) : [Kálwiná iuz miano o Sodomia łpalić by był nie wćiekł/ wżákże go y przedtym zá takie niecnoty przypaliwży piątnowano. ŁaszczOkulary H.]*

Zwrot: »cechę przypalić« (1): Inurere notam, Cechę przipalić/ łpiątnować. Mącz 509a.

Przen [komu: w tym: sobie (1)] (3) :

Zwroty: »bliznę przypalić« (1): Maculam sibi inurere, Nieodmytą bliznę łobie przipalić/ to yełt/ złey sławy dołtác. Mącz 509a.

»piątno przypalić« (2): GliczKsiąż Bv; z ktoremi [mężobójcami, nierządnikami, złodziejami] towarzysłtwo y zabawę mieć/ mułiało [!] by to iákie piątno Pánu przypalić [notam principi aliquam inurereł] máiełtatowi iego nieprzyłtoyne. ModrzBaz 20v.

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

Cf PRZYPALENIE, PRZYPALONY